

flagets Enkeltighed; det kan være, at det er formulert saaledes, at man maatte paa flere Punkter kan omgaa det; men da jeg hører, at det er de erede Forslagsstilleres Mening at foreslaa Sagen henviset til et Udvalg og behandlet i et saadant, vilde forhaabentlig saadanne Mangler og Misligheder, som der sigtes til, der kunne blive afhjulpne. Jeg tror kun at burde betone, at der i Virkeligheden efter den Erfaring, jeg har om disse Forhold, er stor Trang til, at Lovgivningsmagten overhovedet tager fat paa dem, og søger at regulere dem paa en anden og bedre Maade, end det nu er Tilfældet. Naar jeg paaberaaber mig en Erfaring, paaberaaber jeg mig den ikke alene af Andres Vidnesbyrd, men ogsaa for mit eget Vedkommende, idet jeg har set og i Hænderne haft en Arbejdskontrakt vedrørende dette Forhold, som var af en saadan Bessaffenhed, at jeg tror, at enhver maa sige, at her var Noget, der var, som det; paa ingen Maade burde taales eller maatte være. Jeg sigter her til et ganske bestemt Tilfælde; men det er en Selvsølge, at jeg ikke her i denne Sal skal fremdrage det. Jeg har kun ogsaa fra min Side villet udtale, at der virkelig er god Grund og stor Trang til, at disse Forhold tages under Overveielse af Lovgivningsmagten, og det har derfor særdeles glædet mig, og jeg bringer de erede Forslagsstillere min Tak for, at dette Lovforslag er fremkommet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges med 44 St. mod 10.

Talber: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbejdsløshed og Vinterens Strengthed indtraadte Nød.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2221—24.)

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. H. Nielsen): Det Lovforslag, som nu er til Behandling, skylder den Tid sin Tilbliven, da Vinteren var meget streng. Der er nu hengaaet lang

Tid, siden Forslaget blev indbragt her, men det er Noget, som Forslagsstillerne ingen Skyld have i. Narfagen dertil maa naturligvis søges i, at Formanden har ment, at der var saa mange andre presserende Sager, at denne først nu har kunnet komme til Forhandling. Smidlertid vil jeg dog ikke dermed paa nogen Maade erkende, at det nu skulde være for sildig at tage denne Sag for. Jeg maa i saa Henseende erindre om, at ifjor vedtoges et Lovforslag i lignende Retning den 3die Marts, altsaa paa et meget senere Stadium. Det Forslag, som vi her behandle, kan blive sær- dig en god Tid for. Selv om det rykker noget henad den Tid, da den strenge Vinter maatte være overstaet, kan det ikke nægtes, at den strenge Vinter og Arbejdsløsheden i det Hele kan have bragt dem, hvem Lovforslaget sigter til, saadan Betryl, have bragt dem saadan paa Kæerne, som man paa andet Danf siger, at de kunne have godt af denne Paandbrætning, til dermed at oprette det, hvormed de ere komne tilbage, saaledes at de kunne begynde Sommeren uden at være i trykkende Gjæld eller tyngende Afhængighedsforhold. Altsaa selv om Lovforslaget kommer noget senere end ønsket, maa jeg dog være af den Formening, at det ikke er for sildig endnu. Lovforslaget er, som det her er indbragt, i sin Grundtanke i Overensstemmelse med et lignende Lovforslag, som i forrige Samling blev indbragt af det erede Medlem for Røbling (Berg) med flere, idet § 6, den næstsidste Paragraf, er i Overensstemmelse med det dengang indbragte Lovforslags § 3 og gaar ud paa, at Statskassen eller Ministeren, som det hedder, bemyndiges til at uddele indtil 25, Dre. for hver Indbygger i Kommunen, men dog ikke mere end Halvdelen af, hvad de selv have brugt til dermed at hjælpe de Arbejdsløse og de, der maatte være i Nød. Forslaget, saaledes som det var forelagt ifjor, gik ud paa, at der maatte benyttes 300,000 Kr. i dette Niemed. Denne Paragraf gik ud allerede ved 2den Behandling, fordi Ministeren satte en saa bestemt Modstand derimod, at Forslagsstillerne ikke mente, at det kunde nytte at beholde den. Allerede ifjor havde jeg en meget stor Tvivl om, at Forslaget, som det da blev endelig vedtaget af begge Thing og stadfæstet, vilde have nogen Betydning. Erfaringen har stadfæstet det siden; forøvrigt vil maasse den erede Indenrigsminister se sig istand til at oplyse, i hvilken Udstrækning Loven er bleven benyttet. Efter den Erfaring, som jeg har, og efter de Oplysninger, jeg har faaet, er den benyttet i faare ringe Udstrækning. Jeg siger derfor, og det tror jeg, jeg ogsaa kan sige paa de øvrige Forslagsstilleres Begne, at det Principale for os i det nærværende Lovforslag er § 6. Jaftholder man ikke Grundtan- ken i § 6, nemlig Statskassens Medhjælp til Selvhjælp, saa har Lovforslaget ingen videre Interesse for os, da vi, som sagt, have den Opfat- telse, at Loven fra ifjor blev meget lidet benyttet.